

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 26. august 2021
(OR. en)

11398/21

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0278(NLE)

PECHE 283

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	26. august 2021
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2021) 491 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2021/92 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2021) 491 final.

Lisatud: COM(2021) 491 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 26.8.2021
COM(2021) 491 final

2021/0278 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2021/92 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) (edaspidi „ÜKP alusmäärus“) kohaselt tuleb mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastada ja hoida püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid. Oluline vahend nende eesmärkide saavutamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane püügivõimaluste kindlaksmääramine.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määruses (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, on täpsustatud vahemikena väljendatud kalastussuremuse väärtused. Neid väärtusi kasutatakse käesolevas ettepanekus ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks ning eelkõige maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks ja säilitamiseks.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks liikmesriikide 2022. aasta kalapüügivõimalused seoses majanduslikult kõige olulisemate Läänemere kalavarudega. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selgitamiseks määratakse püügivõimalused Läänemeres alates 2006. aastast kindlaks eraldi määrusega.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanekuga kehtestatakse kvoodid, mille maht on kooskõlas määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud eesmärkidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek on kooskõlas ÜKP eesmärkide ja eeskirjadega ning liidu kestliku arengu poliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 43 lõige 3.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.

Käesolevas ettepanekus nõukogu määruse kohta käsitletakse liikmesriikidele püügivõimaluste eraldamist. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõigete 6 ja 7 ning artikli 17 kohaselt on liikmesriikidel õigus jaotada sellised püügivõimalused piirkondadele või ettevõtjatele vastavalt nimetatud artiklites sätestatud kriteeriumidele. Seega on liikmesriikidel piisavalt

vabad käed selliste otsuste tegemiseks, mis on seotud neile eraldatud püügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja/või majandusliku mudeli valikuga.

Käesolev ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Sellise konkreetse määrase võtab nõukogu vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kavandatud õigusakt: määrus.

See on ettepanek kalavarude majandamiseks ELi toimimise lepingu artikli 43 lõike 3 alusel.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Läänemere nõuandekomisjoniga (BSAC) peeti konsultatsioone komisjoni teatise alusel, milles käsitleti 2022. aasta kalapüügivõimalusi ühise kalanduspoliitika raames (COM(2021) 279 (final)). Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) esitas ettepaneku teadusliku põhjenduse. Kaaluti kõiki sidusrühmade poolt asjaomaste kalavarude kohta esitatud esialgseid seisukohti ja neid võeti ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu olemasoleva poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teaduslikku nõuannet püügipiirangute ja kalavarude seisundi kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2021. aasta juunis.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Konsulteeriti teadusorganisatsiooniga ICES.

Liit taotleb igal aastal ICESilt teaduslikke nõuandeid oluliste kalavarude seisundi kohta. Saadud nõuanded hõlmavad kõiki Läänemere kalavarusid ja lubatud kogupüügi ettepanek tehakse majanduslikult kõige olulisemate varude kohta (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Mõjuhindang**

Ettepanek on osa pikaajalisest strateegiast, mille alusel kohandatakse kalapüüki pikaajaliselt säästva tasemeni ja seejärel hoitakse sellel tasemel. Eeldatakse, et sellise strateegia tulemuseks on stabiilne püügisurve, kõrgemad kvoodid ning ka kalurite ja nende perekondade suurem sissetulek. Kasvav lossimismaht toob eeldatavalt kasu kalandussektorile, tarbijatele, töötlejatele ning jaekaubandussektorile nagu ka ülejäänud tööndusliku ja harrastuskalapüügi sektorile.

Viimastel aastatel Läänemere kalapüügivõimaluste kohta võetud otsuste toel oli 2019. aastani õnnestunud viia maksimaalse jätkusuutliku saagikuse seisukohast hinnatud varude kalastussuremus kooskõlla lubatud kogupüügi kehtestamise ajale vastavate maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikega kõikide varude, välja arvatud Läänemere lääneosa räime puhul, ning taastada kalavarud ja tasakaalustada püügivõimsus ja kalapüügivõimalused. Kahjuks sattusid Läänemere idaosa tursa varud 2019. aastal tugeva surve alla ja ICESi hinnangul saab see varu lähiaastatel tõenäoliselt ammendatud.

Läänemere lääneosa tursa varud ei ole juba mitme aasta jooksul suutnud end jätkusuutlikule tasemele taastada ning alates 2020. aastast on ka Läänemere keskosa räime biomass vähenenud allapoole kestlikku taset. Mitmed lõhepopulatsioonid on juba aastaid olnud samuti

väga väikesed. Seepärast on endiselt vaja teha edusamme, et taastada kõigi liikide varud, mille puhul tuleks lähtuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemest.

28. mail 2021 avaldas ICES oma teadusliku nõuande Läänemere kalavarude kohta, ehk küll Läänemere lääneosa tursa varusid ja lõhe kahte lubatud kogupüüki käsitlevate nõuannete tähtaeg lükati edasi septembri keskpaika. ICESi hinnangul jääb Läänemere lääneosa räime ja Läänemere idaosa tursa biomass alla ohutuid bioloogilisi piire. Läänemere keskosa räime biomass jääb alla hea seisundi piiri. Läänemere lääneosa tursa biomass on olnud mitu aastat allpool hea seisundi piiri. Läänemere idaosa tursa kohta on antud ettevaatusprintsiiibil põhinev nõuanne. Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuanne on seotud viie kalavaruga, millest kolm varu on jätkusuutlikul tasemel (Liivi lahe kilu ja räim ning Botnia lahe räim), kaks varu aga mitte (Läänemere lääne- ja keskosa räim). Atlandi merilesta varu koosneb kahest varust, millest ühe kohta on antud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuanne ja teise kohta ettevaatusprintsiiibil põhinev nõuanne.

Eespool öeldut arvesse võttes ja kuni ICESi nõuande avaldamiseni kolme lubatud kogupüügi ja neljanda kalavaruga seotud ICESi lisateabe kohta, lõpetatakse ettepaneku kohaselt Läänemere lääneosa räime sihtpüük vältimatu kaaspüügi suhtes kehtestatud lubatud kogupüügiga ning vähendatakse Botnia lahe räime püügivõimalusi 5 % ja Läänemere keskosa räime püügivõimalusi 54 %. Ettepanekuga suurendatakse Liivi lahe räime püügivõimalusi 21 % ning kantaks üle atlandi merilesta, kilu ja Läänemere idaosa tursa kaaspüügi püügi võimalused.

Seepärast kaasneks 2022. aasta ettepanekust tuleneva majanduslik mõjuga kõigi liikmesriikide püügivõimaluste vähendamine. Kokkuvõttes annab praegune ettepanek (st ilma Läänemere läänepoolse tursa, Läänemere läänepoolse räime ja lõhe kahe lubatud kogupüügita) Läänemere püügivõimaluste tasemeks ligikaudu 434 500 tonni, mis tähendab 11,6 % vähendamist võrreldes 2021. aasta muudetud püügivõimalustega.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku puhul säilitatakse paindlikkus nende kvootide vahetamise mehhanismide kohaldamisel, mis kehtestati juba eelmiste aastate määrustega Läänemere kalapüügivõimaluste kohta. ELi ega liikmesriikide avaliku sektori asutustele ei tulene ettepanekust uusi sätteid ega uusi haldusmenetlusi, mis võiksid suurendada halduskoormust.

Ettepanekus käsitletakse iga-aastast määrust 2022. aasta kohta ning seepärast ei sisalda see läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ELi eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kalapüügivõimaluste kasutamise kontroll, mis lähtub lubatud kogupüügist ja kvootidest, kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepanekuga määratakse kindlaks liikmesriikide 2022. aasta kalapüügivõimalused seoses teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmadega.

Määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere kalavarude majandamise mitmeaastane kava, jõustus 20. juulil 2016. Kõnealuse kava kohaselt tuleb püügivõimalused kindlaks määrata vastavalt kava eesmärkidele ja need peavad olema kooskõlas kalastussuremuse sihttasemetega vahemikega, mis põhinevad eelkõige ICESi või samasuguse tunnustatud sõltumatu teadusasutuse parimatel kättesaadavatel teaduslikel nõuannetel. Maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevast nõuandest kasu saavate kalavarude puhul on mitmeaastast majandamiskava käsitleva määruse artikli 4 lõikes 3 sätestatud, et lubatud kogupüük tuleb põhimõtteliselt kehtestada F_{MSY} -väärtusel või sellest madalamal tasemel (F_{MSY} alamvahemik), kuigi mitmeaastase kava artikli 4 lõike 4 kohaselt võib lubatud kogupüügi alati kehtestada ka allpool F_{MSY} vahemikke. Mitmeaastase kava artikli 4 lõikes 5 sätestatud tingimustel võib heas seisundis kalavarude lubatud kogupüügi kehtestada F_{MSY} -väärtusest kõrgemal tasemel (F_{MSY} ülemvahemik). Hea seisundi piirist allpool oleva biomassiga ($B_{trigger}$) varude kohta on mitmeaastase kava artikli 5 lõikes 1 sätestatud, et tuleb võtta asjakohased parandusmeetmed, et tagada varude kiire taastumine hea seisundi tasemele, eelkõige tuleb lubatud kogupüük kehtestada tasemel, mis on väiksem kui F_{MSY} ülemvahemik, võttes arvesse biomassi vähenemist. Kui kalavaru biomass on isegi väiksem kui ohutu bioloogiline piir (B_{lim}), on mitmeaastase kava artikli 5 lõikes 2 sätestatud, et tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid. Parandusmeetmed võivad eelkõige hõlmata asjaomase kalavaru sihtpüügi peatamist ning püügivõimaluste piisavat vähendamist nimetatud kalavarude või muude kalavarude puhul. Võib vastu võtta ka muid parandusmeetmeid, ent need peaksid olema funktsionaalselt seotud püügivõimalustega. Meetmed tuleks valida vastavalt olukorra laadile, tõsidusele, kestusele ja kordumisele.

ÜKP alusmääruse kohaselt tuleb ettevaatusprintsipiil põhineva nõuandega hõlmatud kalavarude püügi võimalused kehtestada tasemel, mis tagab vähemalt võrreldava kaitsetaseme. ÜKP alusmääruse põhjenduses 8 on ka sätestatud, et segapüüki puudutavaid majandamisotsuseid tehes tuleks arvestada, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, eriti siis, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et püüki piiravate liikide probleemi on väga raske vältida kasutatavate püügivahendite selektiivsuse suurendamisega.

Kalapüügivõimaluste kindlaksmääramise ettepanek esitatakse kooskõlas ÜKP alusmääruse artikli 16 lõikega 1 (milles osutatakse suhtelise stabiilsuse põhimõttele) ja artikli 16 lõikega 4 (milles osutatakse ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja mitmeaastaste majanduskavadega kehtestatud eeskirjadele).

Selleks et vajaduse korral kehtestada ELi kvoodid Vene Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati varude vastavad kogused maha ICESi soovitatud lubatud kogupüügist. Lubatud kogupüük ja liikmesriikidele eraldatud kvoodid on esitatud käesoleva ettepaneku lisas.

Läänemere lääneosa räime varud on ICESi hinnangu kohaselt veidi suurenenud, kuid on üksnes 54 % ICESi kehtestatud kudekarja biomassi piirväärtusest (B_{lim}), millest allpool võib kalavaru paljunemisvõime langeda. Mitmete aastate jooksul on varude täienemine olnud vähene ja langenud ajalooliselt madalale tasemele. Kuna ühegi püügilahendusega ei saaks lähitulevikus biomassi suurendada üle piiri B_{lim} , kordas ICES neljandat aastat järjest oma soovitus nullpüügi kohta.

Seepärast teeb komisjon mitmeaastase kava artikli 5 lõike 2 ja artikli 4 lõike 4 kohaselt ettepaneku sihtpüük lõpetada, välja arvatud üksnes teaduslikul eesmärgil toimuv püük, ning kehtestada vältimatu kaaspüügi lubatud kogupüük, et hoiduda muu kalapüügi piiramisest. Sel aastal avaldas ICES esimest korda tehnilise teenistuse dokumendi muudes püügipiirkondades toimuva Läänemere lääneosa räime vältimatu kaaspüügi kohta. Ent Läänemere kalapüüki selles ei nimetata. Komisjon palus ICESil sellekohase teabe esitada. Kui komisjon on saanud

ICESilt kõnealuse teabe, siis ta ajakohastab oma ettepanekut ja esildab lubatud kogupüügi taseme.

Läänemere idaosa tursa puhul ei saanud ICES endiselt kindlaks määrata maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavate kalastussuremuse vahemike väärtusi ning andis seetõttu ettevaatusprintsipiil põhineva nõuande. Kolmandat aastat järjest avaldas ICES nõuande nullpüügi kohta 2022. aastal. ICESi hinnangul on kalavarud endiselt väiksemad kui ohutu bioloogiline piir (B_{lim}) ja keskpikas perspektiivis jääks see nii isegi siis, kui kalapüüki üldse ei toimu. Lisaks sellele on ICESi hinnangul biomass alates 2020. aastast veidi vähenenud ja varude täiendamine on endiselt rekordiliselt väike. Varude ammendumise tõttu on alates 2019. aastast vastu võetud ranged meetmed. Läänemere idaosa tursa sihtpüük on lõpetatud, välja arvatud üksnes teaduslikul eesmärgil toimuv püük, ning lubatud kogupüük on piiratud vältimatu kaaspüügiga, et vältida enamiku muude Läänemere kalavarude püügi piiramist.

Lisaks võeti püügivõimalustega funktsionaalselt seotud täiendavad parandusmeetmed kudemiskohtade sulgemise vormis, mis hõlmas kudemisperioodi tippaega ja võimalikke kudemispiirkondi, välja arvatud üksnes teaduslikul eesmärgil toimuv püük, teatav passiivsete püügivahenditega toimuv väikesemahuline rannapüük ja inimtoiduks mõeldud pelaagiline kalapüük väljaspool peamisi võimalikke kudemispiirkondi. Lisaks sellele on alates 2020. aastast peamisel levialal harrastuskalapüük keelatud, sest kaaspüügi lubatud kogupüügiga võrreldes oleksid püütavad kogused märkimisväärsed. Võttes arvesse, et kõnealuste parandusmeetmetega ei ole olnud piisavalt aega varude seisundi täiustamiseks, on asjakohane need meetmed säilitada ja jätta lubatud kogupüügi tase muutmata.

Läänemere lääneosa tursa puhul otsustas ICES hindamisprotsessi käigus tuvastatud suurte tagasiulatuvate vastuoludega seotud probleemide tõttu lükata oma nõuannete esitamise tähtaja edasi 2021. aasta septembri keskpaika. Läänemere lääneosa tursa varu kohta märkis ICES 2019. aastal, et kalavaru olukord on ebakindel ja uuesti halvenemas. Lisaks on see varu sõltunud üksnes ühest heast põlvkonnast, mille biomassi on siiski regulaarselt allapoole korrigeeritud. Praegu puuduvad märgid selle kohta, et märkimisväärselt oleks paranenud arusaam kalavaru üldisest seisundist. ICESi nõuande avaldamiseni on seepärast asjakohane jätta muutmata 2021. aastal kehtivad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed kudemiskohtade sulgemiseks ning teatavate siht- ja harrastuskalapüügi suhtes kehtestatud piirangutega. Pärast seda, kui ICES on oma nõuande avaldanud, ajakohastab komisjon oma ettepanekut lubatud kogupüügi taseme ja kaasavõetava saagi päevase piirmäära kohta.

ICESi 2020. aasta hinnangu kohaselt oli Läänemere keskosa räime biomass langenud allapoole jätkusuutlikku taset ($B_{trigger}$). Eelmisel aastal eeldati, et biomass saavutab 2021. aastal taas jätkusuutliku taseme, kuid see on veelgi vähenenud ja jõudnud B_{lim} lähedale. ICESi eelmise aasta hinnangu kohaselt oli 2019. aasta põlvkond tugev, kuid ilmnes, et see jääb alla keskmise, mis tähendab, et alates 2015. aastast ei ole varud oluliselt täienenud. Seepärast esitab komisjon mitmeaastast majandamiskava käsitleva määruse artikli 5 lõike 1 kohaselt ettepaneku kehtestada püügivõimalused F_{MSY} alamvahemikus. ICESi hinnangul peaks biomass sellise kalastussuremuse taseme juures ületama jätkusuutliku taseme uuesti 2023. aastal.

Liivi lahe räime ja Botnia lahe räime ning kilu kavandatud lubatud kogupüük vastab maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavale kalastussuremuse vahemikule, millele on osutatud mitmeaastast majandamiskava käsitleva määruse artikli 4 lõikes 3. Kilu biomass on jätkusuutlik, kuid püügisurve on endiselt liiga suur. Lisaks sellele soovitab ICES kaaluda mitme liigi vastastikmõju, kuna kilu on tursa puhul oluline söödaliik. Peale selle püütakse kilu segapüügil heeringaga, mille lubatud kogupüüki tuleb mitmeaastase majandamiskava

eeskirjade kohaselt teist aastat järjest märkimisväärselt vähendada. Seepärast teeb komisjon ettepaneku mitte suurendada kilu lubatud kogupüüki, vaid see üle kanda.

Atlandi merilesta lubatud kogupüük vastab alarajoonide 21–23 varude puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuannete kombinatsioonile ja alarajoonide 24–32 varude puhul ICESi lähenemisviisile, mida kasutatakse selliste kalavarude puhul, mille kohta on vähe andmeid (ettevaatusprintsiiibil põhinev nõuanne). Mõlemad varud arenevad hästi, kuid arvesse tuleks võtta mitme liigi vastastikmõju. Tursk on vältimatu kaaspüük atlandi merilesta püügil ning kaaspüügi tase võib olla märkimisväärne, eriti seni, kuni ei kasutata selektiivsemaid püügivahendeid. Komisjon teeb ettepaneku hoida Läänemere idaosa tursa püügivõimalused väga madalal tasemel ning eeldatavasti ei hõlma ICESi edasilükatud nõuanne Läänemere lääneosa tursa kohta ettepanekut püügi märkimisväärses suurendamiseks. Seepärast teeb komisjon ettepaneku kanda atlandi merilesta lubatud kogupüük üle kooskõlas mitmeaastase majandamiskava artikli 4 lõikega 4.

ICES otsustas lõhe kaht lubatud kogupüüki käsitleva nõuande tähtaega lükata edasi 2021. aasta septembri keskpaika. Komisjon ajakohastab oma ettepanekut pärast seda, kui ICES on oma nõuande avaldanud. Samas leidis ICES 2020. aastal põhimerealade lõhe kohta tehtud hinnangus, et kontrollväärtused ja varasemad nõuanded ei olnud kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse lähenemisviisiga. Mitmed aastate jooksul nõrgad lõhe jõepopulatsioonid näitavad parimal juhul taastumise märke. Põhimerealade töenduslik ja harrastuslik segapüügi eesmärgiks on kõik kalavarud, sealhulgas kõnealused nõrgad varud. Seepärast ei olnud ICESi hinnangul kaubanduslikul eesmärgil toimuva segapüügi puhul kehtestatud püügimäära, millega tagataks, et kõik lubatud kogupüügi ala lõhepopulatsioonid saavutavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ühe lõhepõlvkonna jooksul.

Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96 kehtestati lubatud kogupüügi haldamise lisatingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artikli 3 kohased paindlikkust ning artikli 4 kohased ettevaatusprintsiiipi või analüütilist lubatud kogupüüki käsitlevad sätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes artikleid 3 ja 4 ei pea kohaldama, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti lisati paindlikkuse mehhanism kõigi selliste kalavarude jaoks, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohane lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse ainult siis, kui liikmesriigid ei kasuta määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Komisjon teeb ka ettepaneku muuta määrust (EL) 2021/92, et kehtestada 1. novembril algava norra tursiku püügi lubatud kogupüük. Kuni ICESi nõuande avaldamiseni 2021. aasta oktoobri alguses ja Ühendkuningriigiga peetavate konsultatsioonideni on kindlaksmääratud lubatud kogupüügi tase „p.m.“.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2021/92 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ artikli 6 kohaselt tuleb kehtestada kaitsemeetmed, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majanduslikke nõuandeid ning vajaduse korral kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning muude nõuandekomisjonide koostatud aruandeid, samuti asjaomaste geograafiliste piirkondade jaoks loodud nõuandekomisjonide nõuandeid ning liikmesriikide ühiseid soovitusi.
- (2) Nõukogu võtab vastu püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrab asjakohasel juhul kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikes 1 on sätestatud, et püügivõimalused tuleks liikmesriikidele eraldada selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (3) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikes 2 on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärk saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav kasutamise määr võimaluse korral 2015. aastaks ning seejärel järk-järgult, laienedes kõikidele varudele hiljemalt 2020. aastaks. Kuni 2020. aastani kestva üleminekuperioodi eesmärk oli tasakaalustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamine kõigi kalavarude puhul võimalike sotsiaal-majanduslike aspektidega, mis on seotud asjaomaste püügivõimaluste võimaliku kohandamisega.
- (4) Lubatud kogupüük (TAC) tuleks seega kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestada kättesaadava teadusliku nõuande põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samas kalandussektorite õiglase kohtlemise ja pidades silmas arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1139² on kehtestatud Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava (edaspidi „kava“). Kava eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste ressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleks nende kalavarude püügivõimalused, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada kooskõlas sellises kavas kindlaks määratud eeskirjadega.
- (6) Kava artikli 4 lõike 1 kohaselt tuli kõnealuse kava artiklis 1 loetletud kalavarude püügivõimalused kehtestada nii, et selline kalastussuremuse tase, mis tagaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, saavutataks võimaluse korral järk-järgult 2020. aastaks. 2022. aastal kohaldatavate Läänemere vastavate varude püügi piirnormide kehtestamisel tuleb seega silmas pidada kava eesmärkide saavutamist.
- (7) Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) avaldas 28. mail 2021 iga-aastase nõuande Läänemere kalavarude kohta. ICES on märkinud, et Läänemere lääneosa räime biomass on alarajoonides 20–24 vaid 54 % kudekarja biomassi piirväärtusest (B_{lim}), millest allpool võib paljunemisvõime olla vähenenud. Peale selle on varude täienemine endiselt rekordiliselt väike. Seepärast avaldas ICES neljandat aastat järjest nõuande nullpüügi kohta. Vastavalt määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikele 2 tuleb võtta kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Lisaks eeldab see säte täiendavate parandusmeetmete vastuvõtmist. Võttes arvesse varude ammendumist, on asjakohane sihtpüük lõpetada, jättes kõrvale üksnes teadusuuringute otstarbel ja täielikult Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241³ artiklis 25 sätestatud tingimustele vastavalt toimuvad püügioperatsioonid. Selleks et vältida püüki piiravate liikide fenomeni ning saavutada õige tasakaal kalapüügi jätkumise vahel, arvestades võimalikke ränki sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, ja selle vahel, et vaja on saavutada asjaomase kalavaru hea bioloogiline seisund, kuigi segapüügi puhul on keeruline korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, on asjakohane kehtestada lubatud kogupüük vältimatu kaaspüügi jaoks.
- (8) Läänemere idaosa tursa varude osas oli ICESil alates 2019. aastast taas võimalik tugineda oma ettevaatusprintsipiil põhineva nõuande andmisel hinnangule, mille aluseks on ulatuslikemad andmed. ICESi hinnangul on biomass jätkuvalt väiksem kui B_{lim} ja see on eelmise aastaga võrreldes veelgi kahanenud. Seepärast avaldas ICES kolmandat aastat järjest nõuande nullpüügi kohta. Alates 2019. aastast on liidus vastu võetud ranged kaitsemeetmed. Määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõike 2 kohaselt on Läänemere idaosa tursa sihtpüük lõpetatud ja Läänemere idaosa tursa vältimatu kaaspüügi suhtes on lubatud kogupüük kehtestatud väga madalal tasemel, et vältida püüki piiravate liikide fenomeni muudes püügipiirkondades. Lisaks sellele võeti

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105).

püügivõimalustega funktsionaalselt seotud täiendavaid parandusmeetmeid sellega, et suleti kudemiskohad ja keelati harrastuskalapüük peamisel levialal. Võttes arvesse ICESi nõuannet ja kalavarude samaks jäänud olukorda, on asjakohane jätta kalapüügivõimalused ja nendega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed muutmata.

- (9) [Täidetakse hiljem: Läänemere lääneosa tursk]
- (10) ICESi 2020. aasta hinnangu kohaselt oli Läänemere keskosa räime biomass väiksem kudekarja biomassi piirväärtusest (B_{trigger}), millest madalama näitaja korral tuleb võtta konkreetseid ja asjakohaseid majandamismeetmeid. ICESi arvates on nimetatud biomass 2021. aastal veelgi vähenenud ja on nüüd piirväärtuse B_{lim} lähedal. Seepärast on asjakohane kehtestada püügivõimalused vastavalt määruse (EL) 2016/1139 artikli 5 lõikele 1.
- (11) ICESi nõuande kohaselt saadakse turska atlandi merilesta kaaspüügina. Tursa saakliiki kilu püütakse segapüügil räimega. Atlandi merilesta ja kilu püügivõimaluste kindlaksmääramisel on asjakohane neid mitme liigi vastastikmõjusid arvesse võtta.
- (12) [Täidetakse hiljem: lõhe kohta põhimerealal]
- (13) [Täidetakse hiljem: lõhe kohta Soome lahes]
- (14) Meriforelli püügi keelamine kaugemal kui neli meremiili ja meriforelli kaaspüügi piiramine 3 %-ni meriforelli ja lõhe kombineeritud püügist on märkimisväärselt aidanud vähendada seda, et lõhe kohta esitatakse valed, eelkõige meriforelli püügi andmed. Seepärast on asjakohane kõnealune säte säilitada, et hoida valeandmete esitamise määr madalal.
- (15) Käesolevas määruses sätestatud püügivõimalusi kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,⁴ eelkõige vastavalt selle artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning kalapüügivõimaluste ammendumise andmete esitamist komisjonile. Seepärast tuleks käesolevas määruses täpsustada koodid, mida liikmesriigid kasutavad komisjonile andmete saatmisel käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta.
- (16) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96⁵ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Hiljuti kehtestati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude jaoks. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste elusressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi

⁴ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

⁵ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.

- (17) Võttes arvesse, et Läänemere idaosa tursa ja Läänemere lääneosa räime varu biomass on väiksem kui B_{lim} ning et 2022. aastal on lubatud ainult kaaspüük ja teaduslik kalapüük, on liikmesriigid võtnud kohustuse 2022. aastal nende varude suhtes määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ette nähtud ühest aastast teise ülekandmise kohaldamata jätta, et Läänemere idaosa tursa ja Läänemere lääneosa räime püük ei ületaks 2022. aastal kehtestatud lubatud kogupüüki.
- (18) Norra tursiku püügihooaeg ICESi 3.a rajoonis, ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes kestab 1. novembrist 31. oktoobrini. Uue teadusliku nõuande alusel tuleks nende püügipiirkondade jaoks kehtestada norra tursiku lubatud kogupüük. Seepärast tuleks nõukogu määrust (EL) 2021/92⁶ vastavalt muuta.
- (19) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2022. Käesolevat määrust tuleks aga ICESi 3.a rajoonis, ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes püütava norra tursiku suhtes kohaldada 1. novembrist 2021 kuni 31. oktoobrini 2022. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarude rühmade püügi võimalused 2022. aastaks ning muudetakse teatavaid määruses (EL) 2021/92 kindlaks määratud püügivõimalusi teistes vetes.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemeresel tegutsevate liidu kalalaevade suhtes.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjakohastes sätetes selgelt viidatud.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

⁶ Nõukogu 28. jaanuari 2021. aasta määrus (EL) 2021/92, millega määratakse 2021. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 31, 29.1.2021, lk 31).

- (1) „alarajoon“ – Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) Läänemeres paiknev alarajoon, mis on määratletud nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009⁷ III lisas;
- (2) „lubatud kogupüük“ (TAC) – iga kalavaru kogus, mida võib püüda aasta jooksul;
- (3) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- (4) „harrastuskalapüük“ – mittetööstuslikud püügitoimingud, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil.

II PEATÜKK

KALAPÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 4

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

Lubatud kogupüük, kvoodid ja vajaduse korral nendega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud käesoleva määruse lisas.

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste jaotamise erisätted

Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele nii, et need ei piira:

- (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
- (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist;
- (c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
- (d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist või määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
- (e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast vähendamist.

Artikkel 6

Saagi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud, sihtliiki mittekuuluva liigi varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides, on kindlaks määratud käesoleva määruse lisas, et teha erand kohustusest arvestada saak asjaomasest kvoodist maha, nagu on ette nähtud kõnealuses artiklis.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

Artikkel 7

Püügikeeluajad tursa kudemise kaitseks

1. Alarajoonides 25 ja 26 on püük mis tahes püügivahenditega keelatud 1. maist kuni 31. augustini.
2. Lõikes 1 sätestatud püügikeelust tehakse erand järgmistel juhtudel:
 - (a) üksnes teadusuuringute otstarbel toimuvad püügioperatsioonid, tingimusel et need uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega;
 - (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakkevõrkude, raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädeva riikliku asutuse välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
 - (c) liidu kalalaevade suhtes, mis alarajoonis 25, kus vee sügavus on alla 50 meetri, püüavad pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inimtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, ja mille lossitavad kogused sorteeritakse.
3. Alarajoonides 22 ja 23 on püük mis tahes püügivahenditega keelatud alates 1. veebruarist kuni 31. märtsini ning alarajoonis 24 alates 15. maist kuni 15. augustini.
4. Lõikes 3 sätestatud püügikeelust tehakse erand järgmistel juhtudel:
 - (a) üksnes teadusuuringute otstarbel toimuvad püügioperatsioonid, tingimusel et need uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega;
 - (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakkevõrkude, raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädeva riikliku asutuse välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
 - (c) liidu kalalaevade suhtes, mis alarajoonis 24, kus vee sügavus on alla 40 meetri, püüavad pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inimtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, ja mille lossitavad kogused sorteeritakse.
5. Lõike 2 punktis b või c ja lõike 4 punktis b või c osutatud kalalaevade kaptenid tagavad, et liikmesriigi kontrolliasutused saavad nende püügitegevust igal ajal jälgida.

Artikkel 8

Meetmed seoses tursa harrastuspüügiga alarajoonides 22–26

1. Alarajoonides 22 ja 23 ning alarajoonis 24 kuni kuue meremiili kaugusel mõõdetuna lähtejoontest toimuva harrastuspüügi käigus tohib üks kalur jätta saagiks kuni [p.m.] turska päevas.
2. Erandina lõikest 1 tohib 1. veebruarist kuni 31. märtsini 2022 alarajoonides 22 ja 23 ning alarajoonis 24 kuni kuue meremiili kaugusel mõõdetuna lähtejoontest toimuva harrastuspüügi käigus üks kalur jätta saagiks kuni [p.m.] turska päevas.

3. Tursa harrastuspüük on keelatud alarajoonis 24 kaugemal kui kuus meremiili mõõdetuna lähtejoontest ning alarajoonides 25 ja 26.
4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei piira rangemate riigisiseste meetmete kohaldamist.

Artikkel 9

Meetmed seoses meriforelli ja lõhe püügiga alarajoonides 22–32

1. Kalalaevadel on alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2022 alarajoonides 22–32 keelatud püüda meriforelli vetes, mis asuvad lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili. Nendes vetes lõhe püüdmisel ei tohi meriforelli kaaspüük mis tahes ajal ületada 3 % lõhe ja meriforelli kogusaagist – kas pardal olevast või pärast iga püügireisi lossitud saagist.
2. Lõige 1 ei piira rangemate riigisiseste meetmete kohaldamist.

Artikkel 10

Paindlikkus

1. Kui käesoleva määruse lisas ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 ennetusliku lubatud kogupüügiga hõlmatud kalavarude suhtes ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 analüütilise lubatud kogupüügiga hõlmatud kalavarude suhtes.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 ei kohaldata juhul, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 11

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid saadavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, kasutavad nad käesoleva määruse lisas esitatud kalavarude koode.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 12

Määruse (EL) 2021/92 muutmine

IA lisas asendatakse Norra tursiku ja seotud kaaspüügi püügivõimaluste tabel ICESi 3.a rajoonis ning ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni Ühendkuningriigi vetes järgmise tabeliga:

»

Liik:	norra tursik ja seotud kaaspüük				Püügipiirkond:	3a; 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu veed; 2.a rajooni Ühendkuningriigi veed (NOP/2A3A4.)			
	<i>Trisopterus esmarkii</i>								
Aasta	2021		2022			Analüütiline TAC			
Taani	116	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)		Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3.			
	447	)		)					

Saksamaa	22	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	p.m.	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.
Madalmaad	86	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	p.m.	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	
Liit	116	⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁵⁵⁵⁾	p.m.	⁽¹⁾ ⁽⁶⁾)	
Ühendkuningriik	11 745		p.m.		
Norra	0	⁽⁴⁾	p.m.	⁽⁴⁾	
Fääri saared	0	⁽⁵⁾	p.m.	⁽⁵⁾	
TAC	Ei ole asjako hane.				

-
- (1) Kilttursa ja merlangi kaaspüük võib moodustada kuni 5 % kvoodist (OT2/*2A3A4). Kilttursa ja merlangi kaaspüük, mis arvestatakse kvoodist maha vastavalt sellele sättele, ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 8 kohaselt kvoodist maha arvestatav liikide kaaspüük ei tohi kokku ületada 9 % kvoodist.
- (2) Selle kvoodi alusel võib püüda ainult ICESi 2.a, 3.a ja 4. püügipiirkonna Ühendkuningriigi ja Euroopa Liidu vetes.
- (3) Liidu kvoodi alusel võib püüda ainult 1. novembrist 2020 kuni 31. oktoobrini 2021.
- (4) Kasutatakse sortimisvõret.
- (5) Kasutatakse sortimisvõret. See sisaldab kuni 15 % vältimatut kaaspüüki (NOP/*2A3A4), mis arvestatakse sellest kvoodist maha.
- (6) Liidu kvoodi alusel võib püüda alates 1. novembrist 2021 kuni 31. oktoobrini 2022.
-

“

Artikkel 13 *Jõustumine*

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022. Artiklit 12 kohaldatakse siiski alates 1. novembrist 2021 kuni 31. oktoobrini 2022.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja